

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสร้างเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ควรสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งด้านการศึกษา เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในอนาคตโดยเฉพาะประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม ประกอบกับประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมเพื่อผลักดันให้ไทยมีบทบาทนำในเวทีระหว่างประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศในเวทีโลกได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, คำนำ)

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศบังเกิดผลตามความต้องการ ในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับภารกิจหลักตามกฎหมาย การศึกษา ความหมาย ขอบข่าย ขั้นตอน หลักการบริหารตลอดจนบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ในการบริหารงานวิชาการ เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ งานวิชาการเป็นงานหลัก ถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2552, หน้า 28)

ผู้บริหารทางการศึกษานอกจากจะเป็นผู้บริหารมืออาชีพแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ พัฒนาตนเองตลอดเวลา และต้องรับการประเมินเป็นระยะ เช่น รู้จักนำหลักทฤษฎีทางการบริหารทั้งเก่าและใหม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวางแผน ประสานงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามนโยบายและแผนที่วางไว้ มีการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีเทคนิควิธีในการจัดการด้านบุคลากร และแก้ไขปัญหาอุปสรรคให้ลุล่วง ตลอดจนการรวมพลังพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้าภายใต้ทรัพยากรอันเหมาะสมรวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพด้วย (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553, หน้า 1-3)

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น การบริหารงานวิชาการตามกระบวนการปฏิบัติการเรียนรู้ครอบคลุมใน 4 ด้านคือ หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผลและการรับเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (ICT) พบว่า มีการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงาน ปฏิรูปด้านการเรียนรู้ในแต่ละด้านเป็นอย่างมาก หลากหลายโครงการ เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2552, หน้า 30, 37)

โรงเรียนเอกชนหลายโรงเรียนมีศักยภาพจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่างมีคุณภาพ แต่สภาพปัจจุบันพบว่า ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอยู่หลายประการ อุปสรรคจากสิ่งแวดล้อมภายนอกต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ นโยบายของรัฐในการขยายโอกาสทางการศึกษา ทำให้โรงเรียนของรัฐแทบทุกสังกัดขยายชั้นเรียนเพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นและยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างทั่วถึง นอกจากนี้มีการแข่งขันกันระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกัน และยังคงต้องแข่งขันกับโรงเรียนของรัฐทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีสิ่งแวดล้อม สภาพชุมชน ผู้ปกครองแต่ละท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน จากรายงานผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2554 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังแสดงไว้ในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียน
เอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) จังหวัด
เพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2554

เขตพื้นที่ การศึกษา	ภาษา ไทย	สังคม ศึกษา	ภาษา อังกฤษ	คณิต ศาสตร์	วิทยา ศาสตร์	สุข+ พละ	ศิลปะ	การงาน อาชีพ	เฉลี่ย ร้อยละ
เขต 1	27.64	42.65	15.69	29.89	36.01	62.21	49.62	48.57	39.03
เขต 2	44.89	49.22	34.36	45.97	36.13	54.06	42.72	49.01	44.54
เขต 3	44.62	45.75	36.94	44.28	35.17	52.94	41.27	47.30	43.53

จากตาราง 1 ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอันเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการโรงเรียนโชติวิทยา พงศ์สุรัตน์ พัฒนถาวร อดีตข้าราชการครู และศึกษานิเทศก์อำเภอบึงสามพัน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครู สรุปได้ ดังนี้ 1) ด้านของครู โดยส่วนใหญ่แล้วครูที่ทำการสอนไม่ได้จบสายครุมาโดยตรงแต่จบจากสาขาอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องในการสอน จึงทำให้ครูที่เข้ามาทำการสอนยังขาดประสบการณ์การเป็นครู ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่การดูแลเอาใจใส่เด็กในชั้นเรียนและ มีการเปลี่ยนครูเข้า – ออก อยู่ตลอดเวลา จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง 2) การจัดทำหลักสูตร ในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นนั้นยังขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนอยู่มากเนื่องจากโดยส่วนมากแล้วในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนหลายๆ แห่งเกิดขึ้นจากแนวคิดของผู้บริหาร ไม่ได้เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน จึงเป็นเหตุให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นไม่สอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ และ 3) การวัดผลและประเมินผลการศึกษา หลายๆ โรงเรียนไม่ได้มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงของนักเรียน ผู้ประเมินเลือกใช้รูปแบบการประเมินไม่เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการ ผู้ประเมินยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ถูกประเมิน และความเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ประเมินมีความเห็นแตกต่างกัน (พงศ์สุรัตน์ พัฒนถาวร, 2556)

สรุปได้ว่า งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล และงานด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้

เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูง มีจิตสำนึก ที่ถูกต้องทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ มีความมุ่งมั่นในการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของไทย

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนเห็น ความสำคัญและต้องการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภท สามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อจะได้ทราบปัญหาการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหาร และครูของโรงเรียนเอกชน เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนา การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนและนำเสนอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการจัดการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภท สามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภท สามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน รายได้ต่อเดือนจากสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการบริหารงาน วิชาการ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และคุณภาพ การศึกษาของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้สูงขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่วิจัยในครั้งนี้เป็นบุคลากรของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ผู้บริหาร และครู โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 58 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,570 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 58 คน (ประกอบด้วยผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และผู้อำนวยการ) และครู 1,512 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite populations) ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) (สุวรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 129) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 318 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน และครู 303 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 ตำแหน่ง

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครู

2.1.3 สถานภาพสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส
- 3) ม่าย / หย่า / แยกทาง

2.1.4 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.5 ประสบการณ์ในการสอน

- 1) ต่ำกว่า 10 ปี

2) 10 – 15 ปี

3) มากกว่า 15 ปี

2.1.6 รายได้ต่อเดือนจากสถานศึกษา

1) ต่ำกว่า 10,000 บาท

2) 10,000 – 30,000 บาท

3) มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป

2.1.7 เขตพื้นที่การศึกษา

1) เพชรบูรณ์ เขต 1

2) เพชรบูรณ์ เขต 2

3) เพชรบูรณ์ เขต 3

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาตามทัศนของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ใน 4 ด้าน ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. สภาพ หมายถึง สภาวะความเป็นจริงในปัจจุบันที่เกิดขึ้นเอง หรือที่เป็นอยู่ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ รวมถึงปัญหา อุปสรรคที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2. ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย ข้อขัดข้อง ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการทำให้งานที่ทำไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

4. สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาวะที่พบหรือที่เป็นอยู่ในการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามขอบข่ายงานวิชาการ 4 ด้าน ต่อไปนี้

4.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตร ตลอดจนการเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ในการพัฒนาตนเอง

4.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนและผู้สอนได้จัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยที่การเรียนการสอนจะมี ประสิทธิภาพได้นั้น ผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการสอนเป็นอย่างดี มีการจัดเตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อมของการเรียน การจัดกิจกรรมในห้องเรียน และดำเนินการสอนตามแผนการที่วาง ไว้อย่างเป็นระบบ

4.3 การวัดผล กระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่ มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัดเพื่อนำผลไปใช้ค้นหาคุณลักษณะของบุคคลหรือ สิ่งของต่างๆ โดยใช้เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสม ส่วนการประเมิน เป็น ส่วนในการตัดสินค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อสรุปว่าสิ่งนั้นดี ไม่ดีอย่างไร โดย อาศัยข้อมูล หรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ ประกอบการพิจารณา

4.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอา เทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และพัฒนางานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพที่พบหรือที่เป็นอยู่อันเป็น อุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีปัญหา หลักๆ อยู่ด้วยกัน 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

5.1 ปัญหาการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง อุปสรรค หรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นใน การพัฒนา การดำเนินการใช้หลักสูตรไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการ ฝึกอบรม และที่สำคัญขาดความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

5.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนการสอน ที่ผ่านมาโดยส่วนมากแล้วยังยึดผู้สอนเป็นหลัก ครูมีความรับผิดชอบมีหน้าที่หลายด้าน จึงไม่มี เวลาเพียงพอในการเตรียมการสอน การผลิตสื่อการสอน เด็กแต่ละคนมีความรู้ความสามารถ แตกต่างกัน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ยังเป็นแบบท่องจำเพื่อทดสอบมากกว่าให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เด็กจำนวนมากคิดไม่เป็น ไม่รู้วิธีการเรียนรู้

5.3 ปัญหาการวัดผล และประเมินผล หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการ วัดผล ประเมินผล ได้แก่ ครูขาดความรู้ในเรื่องการจัดทำเครื่องมือ วิธีการวัดผลประเมินผลการ เรียนไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดเก็บเอกสารหลักฐานการศึกษาไม่เป็นไปตาม ระเบียบการวัดผลและประเมินผลการเรียนไม่เป็นระบบ ครูไม่ปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงขาดความต่อเนื่องและไม่นำผลการประเมินไปใช้แก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

5.4 ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ ได้แก่ ขาดการวางแผนการผลิตสื่อ จัดหาและใช้สื่ออย่างเป็นระบบ ครูขาดทักษะการผลิตสื่อเทคโนโลยี โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและเทคโนโลยี และขาดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และที่สำคัญขาดความร่วมมือจากหมู่คณะ

6. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

7. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

8. ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน หรืองานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิชาการ งานแนะแนว ฯ ของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด (conceptual framework) ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552, หน้า 30) มาศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ใน 4 ด้าน ดังแสดงในภาพ 1 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

1. เพศ
2. ตำแหน่ง
3. สถานภาพสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. ประสบการณ์ในการสอน
6. รายได้ต่อเดือนจากสถานศึกษา
7. เขตพื้นที่การศึกษา

ตัวแปรตาม (dependent variables)

- สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 4 ด้าน ดังนี้
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 2. การจัดการเรียนการสอน
 3. การวัดผล และประเมินผล
 4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และ เขตพื้นที่การศึกษา